

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave – odvolací disciplinárny súd v zložení z predsedu senátu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna, JUDr. Dany Kálnayovej, Mgr. Fedora Benku a JUDr. Igora Králika, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2011, v disciplinárnej veci proti **JUDr. R. U.**, sudcovi Krajského súdu v Ž., o odvolaní JUDr. R. U. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu, sp. zn. 2 Ds 9/2008, zo dňa 3. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov o sudcoch a prísediacich **z r u š u j e** rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu a vec mu **v r a c i a**, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Citovaným rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho súdu v bode I. podľa § 117 ods. 7, ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov disciplinárny súd návrh JUDr. R. U. na určenie, že písomné napomenutie predsedu Krajského súdu v Ž. zo dňa 30. júna 2008 JUDr. R. U. – predsedovi senátu Krajského súdu v Ž. je neplatné, zamietol.

V bode II. JUDr. R. U., nar., trvale bytom R., okr. , predseda senátu Krajského súdu v Ž., bol uznaný za vinného, pretože

1.

Vo veci sp. zn. 10 CoD 24/2008 potom, čo nezabezpečil doručenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu stranám, predsedal dňa 11. decembra 2008 senátu, v ktorom došlo k rozhodovaniu tzv. rekurzom a bez toho, aby požiadal o predĺženie

lehoty na vypracovanie rozhodnutia, toto ako predseda senátu vypracoval až dňa 4. februára 2009,

č í m

zavinene nesplnil alebo porušil povinnosti sudcu a spáchal disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z.

2.

Vo veci Okresného súdu D., sp. zn. 5 C 482/1997, ktorá bola s opravným prostriedkom podaným žalobcom predložená krajskému súdu v Žiline dňa 4. októbra 2005 a tu sa vedie pod sp. zn. 9 Co 36/2005, do dňa 16. februára 2007, teda 16 mesiacov a 12 dní ako sudca – predseda senátu, ktorému bola vec zverená, neurobil žiadny očividný úkon, ktorý by smeroval k rozhodnutiu veci,

č í m

spáchal zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní a dopustil sa závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z.

3.

Vo veci Okresného súdu D., sp. zn. 5 C 482/1997, ktorá bola s opravným prostriedkom podaným žalobcom predložená Krajskému súdu v Ž. dňa 4. októbra 2005 a tu sa vedie pod sp. zn. 9 Co 36/2005, údajne senát Krajského súdu v Ž. zložený z predsedu senátu JUDr. R. U. a členov senátu JUDr. Y. D. a Mgr. K. B., hoci ani jeden z nich nebol na pracovisku dňa 5. januára 2009, rozhodol o prerušení konania, čo však nebola pravda, lebo zápisnica o hlasovaní je fiktívna,

č í m

zavinene porušil povinnosti sudcu, ktorej vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia je škodlivosť zvýšená a spáchal tak závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z.

Za to mu súd uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, a to preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa.

Proti tomuto rozsudku JUDr. R. U. prostredníctvom svojej obhajkyne v zákonnej lehote podal odvolanie, ktoré aj písomne odôvodnil.

V dôvodoch svojho odvolania namietal zákonnosť senátu, ktorý rozhodoval v merite veci, keďže nebolo rozhodnuté o vznesenej námietke pred ústnym pojednávaním dňa 3. novembra 2010, na ktorej zotrúva v celom rozsahu. Je toho názoru, že predsedovi senátu JUDr. Lesňákovi a JUDr. Miklušovi uplynulo funkčné obdobie dňom 15. októbra 2010, a teda, keďže sa na nich nevzťahuje ustanovenie § 119 ods. 13 zákona č. 385/2000 Z. z., senát konal nezákonne. Keďže o námietke zaujatosti nebolo vôbec rozhodnuté, spôsobilo to nemožnosť rozhodovania vo veci samej. Ďalej odvolateľ poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd sa nevyporiadal s tým, že v návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je uvedený opis skutku pod bodom 3., hoci je to obligatórnou náležitosťou návrhu. Rozhodnutie disciplinárneho súdu neobsahuje žiadne právne zdôvodnenie a rovnako žiadne úvahy vedúce k vysloveniu záverov. Vôbec nie je zdôvodnené, ako dospel súd prvého stupňa k uznaniu viny vo vzťahu k prvej časti skutku pod bodom 1. – údajné nedoručenie rozhodnutia Najvyššieho súdu, pričom rozhodnutie zároveň obsahuje tvrdenia, ktoré odporujú skutočnému stavu veci. Je v rozpore so skutočnosťou, aby JUDr. U. prevzal predvolanie na termín ústneho pojednávania konaného 3. novembra 2010 prostredníctvom osobného úradu Krajského súdu v Ž. dňa 21. októbra 2010. Takéto doručovanie nemá oporu v zákone a navyše reálne ani nebolo vykonané. Jediným doručením upovedomenia o termíne ústneho pojednávania dňa 3. novembra 2010 je prevzatie písomnosti JUDr. U. dňa 26. októbra 2010 na pošte v mieste bydliska. Za tejto situácie do dňa pojednávania neuplynulo päť pracovných dní na prípravu na pojednávanie, ako to vyžaduje ustanovenie § 126 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. V ďalšom odvolateľ namietal zákonnosť postupu prvostupňového súdu v procese dokazovania, kde podrobne jednotlivé skutky analyzuje a namieta závery, ktoré sa týkajú jeho zavinenia. Prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal skúmaním včasnosti podania návrhu. Taktiež odvolateľ nesúhlasil so záverom, že napadnutie, ktoré mu bolo udelené predsedom krajského súdu, bolo vecne správne, k čomu sa taktiež podrobne

v dôvodoch svojho odvolania vyjadril. Žiadal preto, aby odvolací disciplinárny súd sudcu JUDr. R. U. oslobodil v plnom rozsahu.

Na základe uvedeného odvolania odvolací disciplinárny súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie zistil nasledovné:

Rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu je predčasné, keďže konanie, ktoré mu predchádzalo, trpí procesnými vadami, ktoré spočívajú v porušení práva na obhajobu. Z ustanovenia § 126 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. vyplýva, že termín ústneho pojednávania sa určí tak, aby sudca a jeho obhajca mali od upovedomenia aspoň päť pracovných dní na prípravu obhajoby.

V danom prípade právo na obhajobu vyplývajúce z tohto ustanovenia bolo u JUDr. R. U. porušené, čo následne urobilo nezákonným celé rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu.

Zo zápisnice z ústneho pojednávania prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 3. novembra 2010, kedy došlo k rozhodnutiu vo veci v neprítomnosti JUDr. R. U. a jeho obhajkyne, vyplýva, že predseda senátu považoval lehotu na prípravu za zachovanú, keďže mal vyjadrenie osobného úradu Krajského súdu v Ž. z 21. októbra 2010 a úradného záznamu kancelárie disciplinárneho súdu z 26. októbra 2010, z ktorých malo byť preukázané, že JUDr. R. U. predvolanie na ústne pojednávanie prevzal 21. októbra 2010.

Z poštovej doručky na č. 1. 126 je zrejmé, že JUDr. R. U. upovedomenie o termíne ústneho pojednávania 3. novembra 2010 prevzal 26. októbra 2010.

Poukazom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že prvostupňový disciplinárny súd pri zisťovaní, či bola zachovaná lehota na prípravu, alebo nie, nemohol vychádzať z toho, že sudcovi JUDr. R. U. bolo upovedomenie doručené prostredníctvom osobného úradu Krajského súdu v Ž., pretože takýto spôsob doručovania nemá oporu v zákone. Jediným zákonným doručením je doručenie zo dňa 26. októbra 2010 prostredníctvom pošty, pričom

päť pracovných dní na prípravu od dátumu tohto doručenia uplynulo 3. novembra 2010, teda prvostupňový disciplinárny súd by mohol vo veci rozhodnúť až 4. novembra 2010.

Pokiaľ tak učinil na piaty deň lehoty, teda 3. novembra 2010, porušil tým ustanovenie § 126 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z., a tým pri porušení práva na obhajobu učinil nezákonným aj samotné rozhodnutie. Za tejto situácie preto odvolací disciplinárny súd pri zistení tohto nezákonného postupu sa nemohol zaoberať ani otázkou skutkových zistení, a teda aj viny alebo nevinu pre disciplinárne previnenia u JUDr. R. U.

Bude preto potrebné, aby prvostupňový disciplinárny súd vykonal znova ústne pojednávanie, a to spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu.

Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, ktorá sa týka toho, že JUDr. Štefanovi Lesňákovi a JUDr. Jozefovi Miklušovi 15. októbra 2010 uplynulo funkčné obdobie, na ktoré boli zvolení za sudcov Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky, a teda po tomto termíne už vo veci dňa 3. novembra 2010 nemohli konať, túto námietku odvolací disciplinárny súd považuje za neopodstatnenú.

Z ustanovenia § 119 ods. 13 zákona č. 385/2000 Z. z. vyplýva, že ak disciplinárny senát vykonal úkony v disciplinárnom konaní začatom pred uplynutím svojho funkčného obdobia, disciplinárne konanie dokončí, aj keď jeho funkčné obdobie už uplynulo.

Keďže z dikcie tohto ustanovenia nevyplýva konkretizácia týchto úkonov, je zrejmé, že k splneniu podmienok pre postup v zmysle tohto ustanovenia postačuje akýkoľvek úkon od prijatia návrhu na disciplinárne konanie. Za tejto situácie vzhľadom na počet úkonov, ktoré títo dvaja sudcovia do uplynutia funkčného obdobia vykonalí, došlo u nich k splneniu podmienok uvedených v § 119 ods. 13 zákona č. 385/2000 Z. z.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací disciplinárny súd považuje za neopodstatnenú námietku odvolateľa k postupu prvostupňového disciplinárneho súdu na ústnom pojednávaní dňa 3. novembra 2010, ktorý nekonal o vznesenej námietke v súvislosti so zánikom funkčného obdobia, lebo aj odvolací disciplinárny súd je toho názoru, že dôvodom tejto námietky bol len procesný postup súdu, a teda analogické použitie § 32 ods. 6 Tr. por. bolo v danom prípade namieste.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky odvolateľa, ktoré sa týkajú jednotlivých skutkových zistení, týmto sa odvolací disciplinárny súd nezaoberal, keďže skutkovým záverom predchádzalo procesné pochybenie prvostupňového disciplinárneho súdu, pričom až po jeho odstránení bude možné tieto okolnosti znova posúdiť a v tomto štádiu konania nie je možné k týmto zaujať žiadne stanovisko.

Poučenie: **Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok
nie je prípustný.**

V Bratislave 27. júna 2011

**JUDr. Ladislav T o m ě o v ě í k , v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková